

Ježíš jim řekl:
Já jsem chléb života;
kdo přichází ke mně,
nikdy nebude hladovět,
a kdo věří ve mně,
nikdy nebude žíznit. Jan 6:35

Sborové noviny

05/2014

Pravidelný měsíčník
sboru Apoštolské církve v Karvině

úvodník

slovo

napsali

misie

oznámení

Rozumní stavitelé

úvodník

Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy - dílo každého vyjde najevo. Ukáže se onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm. 1. Korintským 3:9-15

Úvodní verše nás, jako spolupracovníky Boží, nutí přemýšlet o naší duchovní stavbě. Pavel zde ukazuje na to, že křesťané, kteří přijali Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele, položili ve svém životě určitý základ. Dejme si však pozor, jak na tomto základu stavíme. Máme dvě možnosti - použít kvalitní materiál nebo nekvalitní. Co vlastně je zlato, stříbro, drahé kamení a co je dřevo, tráva a sláma? Kvalitu materiálu ukáže „onen den“. To bude slavná chvíle, kdy budeme postaveni před našeho Pána, abychom získali svou odměnu. Tehdy se ukáže, z čeho jsme stavěli. Chci apelovat, nebudme nerozumní věřící! Mohli bychom utrpět ztrátu. Shoří-li někomu vše, bude se trápit pocitem selhání a hanby.

Co je zlato, stříbro, drahé kamení? Bůh nám dává ochotu sloužit, obdařil nás svými dary, ale také před nás klade jednotlivé úkoly. Co s tím uděláme? Já sám jsem nedávno cítil volání oslovit jednoho muže. Mohl jsem to nechat tak nebo poslechnout a hledat cestu, jak splnit tento úkol. Jsme věrní i v čase pronásledování a výsměchu? Pokud ano, tak toto je zlato, stříbro a drahé kamení. Mluví k nám Duch svatý a jsme poslušní Božímu slovu. Toto je nejdůležitější! Bůh si to cení.

Necitíš se dostatečně schopný naplnit úkol, ke kterému tě Pán volá? Můžeš si vyprosit odvahu a Boží milost. Nechodme ve své moudrosti. Zvažme, jak Pán vidí naše skutky. Jsou to skutky těla nebo skutky víry připravené Bohem? Nyní je čas pro změnu. Mnozí toho staví hodně. Je-li to sláma - služba bez vztahu s Ježíšem, nikdo z toho nevezme užitek. Volejme: „Pane dej mi poznat tvé vedení“. Přebývejme s Bohem v Jeho svatyni. Když je ve tvém životě kvalitní modlitební život, nebudeš produkovat slámu ani trávu. Ten kdo se nemodlí, přináší seno. Žijme v Jeho přítomnosti. Bůh nás chce vést k nesení zlata a stříbra.

Dále se podívejme na text z Matouše 7:24-27. A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespadol, neboť měl základy na skále. Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký." V našem životě to je někdy podobné. Během povodní jezdili hasiči a hlásili: „Přichází šestimetrová vlna, vezměte si nutné věci a odejděte. Někteří si řekli: „Tady nikdy voda nebyla a nebude“. Když vlna přišla, lezli na střechy domů, ale ne všichni si takto mohli zachránit život. Starší lidé už

neměli dostatek sil. Pokud jsme varováni před nebezpečím, blízkí pohroma nám může ublížit. Nepodceňujme varování. Za doby Noeho se lidé vysmívali, ale pak najednou přišlo zoufalství.

Život na Zemi není bezstarostný, jsou zde vichřice válek, pronásledování, katastrof a i křesťané jsou součástí tohoto dění. Potkávají nás stejné věci jako jiné lidi. My, jako křesťané, však v tom všem můžeme obstát. Slyšel jsem příběh, kdy Bůh během zemětřesení zachoval dům modlící se sestry. Tato událost se stala velkým svědectvím pro druhé. Poslechněme slova Pána Ježíše a připravme se na bouře života. Duch svatý mnohdy varoval křesťany, ale také je ochraňoval. Během války Bůh ochránil Slezsko od útrap války pro modlitby Božího lidu. Prohlubuj vztah, abys byl veden Bohem. V časech těžkých se nám naše domečky bortí. Místo toho, abychom řekli: „Co tím Pane zamýšlíš?“, vezmeme věci do svých rukou a nechceme nic slyšet. Všichni lidé procházejí v životě problémy. *Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. Vždyť víte, že osvědčí-li se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti.*

A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků. Jakub 1:2-4. Zkoušky nás vedou k dokonalosti. Bůh má do každé situace řešení. V Božím slově můžeme vidět řešení a východisko. To je nádherné. Řešení je vždy v Bohu. Není situace, která by byla neřešitelná.

Podívejme se na Šimona. Řekl Šimonovi: „Zaď na hlubinu a spustě síť k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím síť.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly. Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly. Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.“ Lukáš 5:4-8 Šimon říká, „ALE“ na tvé slovo spustím síť. Pane Ježíši, ty máš řešení. Pro nás se můžou mnohé rady jevit jako nelogické, ale Bohu jde více o naši poslušnost, než o logiku. Boží vysvobození můžeme vidět tehdy, když poslechneme, co nám Bůh říká. Petr se naučil poslouchat Krista a plně mu důvěřovat. Proto mu chtěl sloužit a plně jej následovat. Nepřítel zpochybňuje Boží slovo. Král Saul neposlechl a upadnul. Petr se učil poslouchat a jeho víra rostla.

A co my? Jací jsme stavitelé?

Jindřich Kozíel

Velká pelagiánská hereze

William P. Farley

je pastorem církve Grace Fellowship (Spokane, Washington, USA). Je autorem For his Glory (Pinnacle Press) a Outrageous Mercy (Baker).

Život v Římě ve čtvrtém století byl přinejmenším obtížný. Rodney Starks poznamenává: „Římská města byla malá, nesmírně přelidněná, špinavá, plná prostopášnosti, cizinců a poznamenaná častými pohromami - požáry, epidemiemi, vojenskými invazemi a zemětřeseními. Strach z požáru byl noční můrou bohatých i chudých. Kanalizace vedly prostředkem úzkých uliček a vhadzovalo se a vylévalo do nich naprosto vše, včetně obsahu nočníků.“¹ Průměrná délka života dosahovala asi 30 let.

26. srpna 410 se Alarichovi a jeho gótské armádě podařilo prolomit ohromné římské valy a začalo nezřízené drancování a znásilňování. Vpád, kterého se Římané neustále obávali, nakonec přišel.

Zástupy uprchlíků opouštěly Řím a směřovaly do severní Afriky, místa, které zásobovalo obilím celou římskou populaci. Mezi běžence patřili i laický mnich Pelagius (asi 354 - 420) a jeho učedník Caelestius. Tito dva muži směřovali do Jeruzaléma. Po cestě se však zastavili v Hippu, městě, kde byl biskupem Augustin (354 - 430). Pelagius toužil setkat se s tímto slavným učitelem, ale biskup byl zrovna mimo město. Pelagius mu tedy zanechal zdvořilý vzkaz, na který Augustin později stejně zdvořile odpověděl.

Pelagius na své cestě do Jeruzaléma ještě navštívil hlavní město severní Afriky Kartágo, kde zanechal svého učedníka Caelestia. Ten, coby mistrův mluvčí, začal v Kartágu šířit Pelagiovo učení. Když se toto učení doneslo k Augustinovi, vyvstaly věroučné neshody, jejichž ozvěny následně rezonovaly po mnohá staletí. O jedenáct století později se tento spor stal ústřední otázkou reformace a debata nad tímto tématem trvá dodnes. Každá nová generace křesťanů se s ním musí nějakým způsobem vyrovnat.

Abychom tomuto sporu porozuměli, musíme se blíže seznámit s oběma protagonisty, Pelagiem i Augustinem. Měli mnoho společného. Oba se narodili v roce 354. V době, kdy se jejich debata rozvířila, jim bylo něco po padesátce. Pelagius pocházel z Britských ostrovů, zatímco Augustin ze severní Afriky. Když bylo oběma kolem třiceti let, navštívili Řím. Pelagius se rozhodl pro asketický život mnicha a zasvětil svou službu chudým dělníkům v docích. V Římě žil mnoho let, dokud jej vpád Gótů nepřinutil uprchnout. Oba muži byli vzdělaní a zároveň přesvědčení, že jejich teologická pozice vychází z Písma. Oba milovali pokoj, ani jeden neměl rád konflikty. Přesto se Pelagius s Augustinem v zásadních otázkách rozcházel.

Augustin

Na rozdíl od Pelagia přišel Augustin do Říma už jako mladík. Brzy se ale přesunul do Milána, kde jej ovlivnil svými kázá-

ními velký biskup Ambrož (340 - 397). Augustin se postupně cítil usvědčen, křesťanství mu ale připadalo nedostupné. Jak by mohl být pokřtěn, když jej od mládí ovládaly sexuální touhy? Život ve zdrženlivosti a sexuální čistotě se mu zdál zcela nerealizovatelný. Myslel si, že on se obrátit nemůže.

V této neutěšené situaci jednou zaslechl zpěv ozývající se z druhé strany zahradní zdi: „Vezmi a čti, vezmi a čti!“ Opozdál ležela Pavlova epištola Římanům. Když ji otevřel, padl jeho zrak na verše 13 - 14 ze 13. kapitoly: „Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblect se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“² Do jeho srdce okamžitě pronikla víra v Boží moc a věděl, že mu Bůh dá sílu změnit se.

Od tohoto okamžiku byl díky Boží milosti obrácen. Věděl, co znamená být spoután hříchem a také co znamená být z těchto pout díky Boží milosti osvobozen. A to ovlivnilo celý zbytek jeho života.

Po svém křtu se vrátil do Afriky. Rozhodl se žít klidný život v celibátu a věnovat se studiu. Bůh však měl jiné plány. Přístavní město Hippo si jej brzy zvolilo za svého biskupa. Ve službě setrval až do své smrti, tedy dalších čtyřicet let.

V okamžiku své smrti zanechal Augustin církvi bohatý odkaz čítající pět miliónů slov zapsaných perem na pergamen. John Piper k tomu poznamenává: „Augustin formoval historii křesťanské církve. Jeho vliv na západní církvev je zkrátka ohromující.“³

Pelagius

Pavel varoval korintské věřící, že satan občas přichází oblečen za anděla světla. A to byl Pelagiův případ. Lidé ho měli rádi. Byl to muž „jasného myšlení, mírného vystupování, vzdělaný v kultuře, bezchybného charakteru. Dokonce i sám Augustin se všemi svými výhradami k Pelagiovu učení o něm často hovoří s úctou.“⁴

Pelagius měl jednu slabinu: neprožil Augustinův osobní zápas s hříchem. A to se ukázalo být rozhodujícím faktorem. Během svého pobytu v Římě Pelagius získal mnohé učedníky a dokonce si jej oblíbili i někteří občané z vyšších vrstev - včetně Caelestia, právníka z bohaté rodiny. Ten se stal Pelagiovým nejdůležitějším učedníkem. Caelestia na Pelagiovi přitahoval jeho asketický způsob života a mravní čistota. Pelagius se vyhýbal polemikám, ale Caelestius byl jiný. „Pelagius byl moralista,“ ale „Caelestius díky svému pronikavému intelektu reprezentoval celý systém stojící na myšlenkách Pelagia.“⁵

Pelagiovo křesťanství se neopíralo o milost. Naopak, jeho

základem bylo vnější zákonictví. Vyjádřeno jinými slovy šlo o duchovnost typu: pomoz si sám. Pelagius byl duchovním Johnem Waynem pátého století. Věřil, že Bůh očekává dokonalost a že každý jednotlivec je schopen jí sám o sobě dosáhnout. Jeho argument zněl, že Bůh dává všem lidem moc plnit jeho přikázání. Pokud by tomu tak nebylo, Bůh by nebyl spravedlivý. „Pelagiovo poselství bylo jednoduché a děsivé,“ říká jeden Augustinův životopisec, „protože pokud je dokonalost člověku dostupná, je tedy závazná.“⁶

Věřil, že dokonalým člověkem může být každý, kdo to skutečně chce. Dokazoval to řadou starozákonních světců. Dokonalosti je možné dosáhnout silou vůle a odhodláním. Jeho oblíbený verš zní: „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováme jeho přikázání“ (1J 5, 3). „Podle pelagiánů člověk neměl žádnou výmluvu pro hřích ani pro zlo, které jej obklopovalo.“⁷

Pelagius zkrátka zavrhl učení o prvotním hříchu; myšlenku apoštola Pavla, že každý člověk při početí dědí Adamův hřích a vinu. Tento hřích pak ochromuje vůli, touhy, emoce a intelekt. Proto člověk nemůže Boží spravedlivé požadavky svým vlastním úsilím nikdy naplnit. Pelagiovy předpoklady ho přivedly k asketismu. Svůj život zasvětil půstu, sebezapření a vnější mravnosti. Věřil, že takto by měl žít každý křesťan, neboť pouze asketický způsob života mu může zajistit spasení.

Pelagiův zájem zkrátka mířil k etice, ne k nauce. A to byla jeho Achillova pata. Chtěl morálně reformovat římskou církev a byl přesvědčen, že problémem je nedostatečné porozumění milosti. Proč by se člověk spasený pouze z milosti měl měnit a usilovat o to být více podobný Kristu? V římské církvi viděl vlažnost a dokonce lhostejnost, co se morálky týkalo. Myslel si, že vinu na tom nese Pavlův přehnaný důraz na milost.

V roce 450 našeho letopočtu uslyšel Pelagius, jak někdo čte slavnou Augustinovu modlitbu z jeho Vyznání: „Dej sám, co žádáš, pak žádej, co chceš.“ Pelagius se zhrozil. Pokud člověk musí spoléhat na Boží milost, aby byl schopen naplňovat jeho přikázání, pak už sám nenese žádnou mravní zodpovědnost. Křesťané mohou svalovat vinu za svůj hřích na nedostatek Boží milosti. Byl přesvědčen, že Augustin považuje člověka za robota, který je zcela závislý na Bohu a nemá ani nejmenší touhu po mravní nápravě.

Jádro sporu

Před vypuknutím Augustinova sporu s Pelagiem „byla církevní antropologie málo propracovaná a nejasná“⁸. Ačkoliv většina křesťanů věřila, že lidé jsou hříšníci, povaha hříchu a jeho vliv na člověka nebyly přesně definovány.

David tuto otázku jasně formuloval v Ž 8,5: „Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? „ Otázka zněla: „Co je člověk?“ Je kvůli Adamovu hříchu a vině porušený již při početí, anebo je ve své podstatě dobrý, mravně způsobilý a schopný zachránit sám sebe díky svému úsilí?

A jestliže nás Adamův pád ovlivnil, tedy jak? Do jaké míry?

Přinesl úplnou duchovní smrt, která nám znemožňuje reagovat na Boží výzvu? Nebo nás jen ochromil, přičemž nám zůstala zachována schopnost a touha obrátit se k Bohu neporušení?

Zemřel Ježíš proto, aby nám pomohl dopomoci si vlastními silami? Nebo zemřel proto, že lidé jsou zcela v moci hříchu, neschopní si sami pomoci a zoufale potřebují Bohem dané spasení?

Za těmito otázkami stojí téma milosti. K čemu je milost? Kolik milosti člověk potřebuje? Do jaké míry člověk na Boží milosti závisí? Dává Bůh lidem milost, aby je učinil svatými, anebo je svatost potřeba k tomu, aby člověk dosáhl Boží milosti? Odpovědi na tyto a další otázky jsou důležité. Souvisí totiž s naším porozuměním tématům, jako jsou lidská svoboda, Adamův stav před pádem, důsledky Adamova pádu, úloha Boží milosti, povaha obnovení, nauka o předurčení a vyvolení, otázka (ne)svobody lidské vůle, Boží soud a hlavně – povaha naší závislosti na Bohu a její stupeň.

Augustinovo vítězství

Debata se vyostřila poté, co Caelestius šířil své myšlenky v Kartágu. Mezi lety 410 a 416 na to Augustin reagoval řadou dopisů a odborných prací, ve kterých z Písma dokazoval realitu a povahu prvotního hříchu.

Na základě Pavlových listů Augustin Pelagiovo učení vyvrátil. Adamův hřích nebyla soukromá záležitost. On představoval celé lidstvo. Když tedy padl Adam, padli všichni. Rodíme se oslabení Adamovým hříchem (podle Augustina byla základní podstatou tohoto hříchu pýcha). Do tohoto světa navíc vstupujeme poznamenáni Adamovou vinou. Teologicky řečeno Augustin učil, že jak Adamův hřích, tak jeho vina jsou nám přičteny. Proto se rodíme mrtví v hříchu, bez schopnosti věřit nebo jinak na Boha reagovat. Augustin proto věřil, že Bůh musí vybrat a vyvolit ty, kteří mají dosáhnout spásy. Těmto vyvoleným dá dar víry. Ospravedlní je a bude zmocňovat k tomu, aby rostli ve svatosti. Nakonec je Bůh oslaví. Bruce Shelley Augustinovu antropologii shrnuje slovy: „Adamův hřích přinesl podle Augustina nedozírné následky. Jeho schopnost správně jednat byla pryč. Jedním slovem - zemřel duchovně a brzy na to fyzicky. Ovšem zkáza nedopadla pouze na něj. Augustin učil, že celé lidské pokolení bylo „v Adamovi“, a tak spolu s ním sdílí jeho pád. Lidstvo se stalo „padlou masou,“ neschopnou jakéhokoli dobrého (spásonosného) skutku. Každý jednotlivec od nejranějšího mládí po nejzazší staří si nezaslouží nic jiného než ztracení.“⁹

A co víc, Augustin učil, že Bůh člověka zachraňuje, aniž by narušil lidskou mravní zodpovědnost hledat jej a poslouchat ho. Považoval to za Boží tajemství, že Bůh je svrchovaný a člověk je zodpovědný. Když jsem byl mladým křesťanem, zeptal jsem se jednoho studenta zabývajícího se Augustinem, jak dokázal tento velký muž smířit Boží svrchovanost s lidskou zodpovědností. „Nikdy se nesnažil usmiřovat blízké přátele“ odpověděl můj moudrý přítel. Augustinova teologie vedla k hluboké závislosti na Bohu a jeho nádherné milosti.

Jeho vlastní zkušenost s hříchem jej přesvědčila o tom, že je zcela závislý na Bohu. Jeho modlitba „Dej sám, co žádáš, pak žádej, co chceš“, kterou Pelagius tolik opovrhoval, byla vyjádřením samotné podstaty jeho zbožnosti. Uvědomoval si svou závislost na Bohu ve věcech spasení, posvěcení a každého dobrého skutku.

Věřil také, že jeho teologický systém je řešením pro mravní vlašnost. Pouze pokud církev vyučuje o prvotním hříchu, bezmocnosti lidstva a Boží milosti, může dojít k mravní nápravě, o kterou Pelagius tolik usiloval. Proč? Augustin totiž věřil, že jeho nauka o milosti míří hluboko do lidského nitra a dotýká se lidského srdce, proměňuje jej milostí a probouzí v člověku touhu podřídit se s radostnou vděčností Bohu. Věřil, že tato vnitřní revoluce sama o sobě vypůsobí v srdci přesně takové ctnosti, po kterých Kristus tolik touží.

Po zápasu

Pelagius se přestěhoval do Palestiny, kde se setkal se slavným učencem Jeronýmem (347 - 420). Ten s jeho myšlenkami rovněž nesouhlasil.

Mezitím už konflikt mezi Augustinem a Pelagiem nabral rychlé obrátky. Někteří křesťané se přidávali na stranu Pelagia, jiní Augustina. V posledních letech Augustinova života se ale církev přiklonila k němu a k Jeronýmovi. V roce 431, rok po Augustinově smrti, byl pelagianismus na ekumenickém koncilu svolaném do Efezu odmítnut. Schváleno bylo Augustinovo učení o lidské přirozenosti. O století později Oranžský koncil (529) toto rozhodnutí potvrdil. Od 6. století byl pelagianismus téměř všude považován za herezi, zatímco Augustinovo učení o milosti za pravou nauku.

Než však Augustin zemřel, jeho učení bylo vystaveno odporu z nečekané strany - od asketických komunit, které vznikaly v egyptské poušti. Tito lidé, kteří svůj duchovní život založili na postech, tvrdém sebezapírání a zříkání se požitků, považovali téma svobodné milosti za tvrdé, kdežto Pelagiovo učení jim znělo příjemně. Rozepře mezi těmi, kdo mají zálibu ve skutcích a těmi, kdo se radostně podřizují Boží milosti, nebyl ničím novým a vlekl se i následující staletí.

Ačkoliv bylo Augustinovo učení pravověrné, v praktickém životě věřících se často odráželo Pelagiovo učení. Pelagianismus byl základem každodenního života běžného člověka. V letech 500 až 1500 se církev pelagianismu přiblížila ještě víc. Lidé se usilovně snažili zasloužit si Boží přijetí. Sedm svátostí, účast na mších a poslušnost papeži se staly nedílnou součástí spasení.

Mnohé z těchto věcí vyvrcholily v 16. století reformací, která obnovila spor mezi Augustinem a Pelagiem. Martin Luther (1483 - 1546) byl augustiniánský mnich. Četl Pavlovy epistoly a upevňoval si názory komentáři od Augustina. To ho přivedlo k Pavlově nauce o milosti. Ve skutečnosti má Lutherův i Kalvínův apel směrem k římskokatolické církvi, aby přijala nauku o ospravedlnění pouhou vírou, původ v Augustinovi.

Aplikace

Jak se může poučit ze sporu mezi Augustinem a Pelagiem dnešní pastor?

Za první: lék na vlašnost, které se Pelagius tak obával, nepočívá pouze ve větší sebedisciplíně. Spíše jde o to stále a jasně kázat o hříchu lidstva, nezasloužené Boží přízni a velikosti jeho milosti, která nás zachraňuje. Pouze tehdy, když jsme schopni vnímat naši porušenost, naši potřebu milosti a naši závislost na Bohu, jsme schopni se zcela vydat Kristu a jeho království.

Za druhé: historický příklad Pelagiova sporu nám připomíná, že nauka je důležitá. Církev stojí a padá s jasným porozuměním základních doktrinárních věcí. Jasně vědomí hloubky a síly lidského hříchu vede církev k pokoře, uvědomění si své potřeby a nesení ovoce. Nejasný postoj v této věci přináší vlašnost. Čím více rozumíme otázce hříchu a čím více jej nenávidíme, tím méně nás bude ovládat.

I opak je pravdou. Nedostatečné zdůraznění nauky o hříchu obvykle otevírá prostor pro nárůst zla. Čím lépe o sobě smýšlíme, tím horšími se obvykle stáváme. Pelagiovo učení rozpoutalo ve 20. století nevidanou hrůzu. Veškerá utopická hnutí posledních sta let, komunismus, fašismus a nacismus, vycházela z Pelagiových předpokladů ohledně lidské přirozenosti a stavěla na nich.

Za třetí: každá generace musí vybojovat svou augustiniánskou bitvu. Spor neskončil v 5. století. Pelagianismus proniká i do dnešní církve. V nedávném výzkumu uvedlo 77 % vyznávajících evangelikálních křesťanů, že věří, že člověk je v podstatě dobrý. 84 % jich věří, že ohledně spasení člověka platí následující výrok: „Bůh pomáhá těm, kdo si sami pomohou.“¹⁰ Bylo by chybou se domnívat, že v našich sborech je tomu jinak.

A konečně: historická zkušenost s pelagianismem nás vede k závěru, že pokud ve svých sborech nebudeme jasně a pravidelně vyučovat o hříchu a jeho mnohočetných důsledcích, bude se v nich pelagianismus šířit. Proč? Protože člověk je ve své přirozenosti pyšný a pýcha jej vede přímo do Pelagiových náručí. Proto tvrdíme, že pelagianismus je výchozí náboženství lidstva. Moudří pastoři, kteří si uvědomují jeho nebezpečí, mu vytrvale a cíleně čelí.

Jasně vědomí hloubky a síly lidského hříchu vede církev k pokoře, uvědomění si své potřeby a nesení ovoce. Nejasný postoj v této věci přináší vlašnost.

POZNÁMKY:

1. STARK, R. *Cities of God: The Real History of How Christianity Became an Urban Movement and Conquered Rome*. San Francisco: Harper-Collins/San Francisco, 2006. Str. 26-28.
2. Biblické verše citovány z Ekumenického překladu
3. PIPER, J. *The Legacy of Sovereign Joy: God's Triumphant Grace in the Lives of Augustine, Luther, and Calvin*. (The Swans Are Not Silent), Wheaton, Ill.: Crossway, 2006, Str. 43.
4. SCHAFF, P. *The History of the Christian Church*, vol. 3. Peabody, Mass.: Hendricson, 2006. Str. 790.
5. Tamtéž, 792.
6. BROWN, P. *Augustine of Hippo: A Biography*. Berkley, Calif.: University of California Press, 2000. Str. 342.
7. Tamtéž, 350
8. SCHAFF, P. *The History of the Christian Church*, vol. 3. Peabody, Mass.: Hendricson, 2006. Str. 785.
9. SHELLEY, B. *Church Historian in Plain Language*. Dallas, Texas: Word, 1995. Str. 129.
10. HORTON, M. „Pelagianus,” *Modern Reformation*, January/February 1994. Str. 31, 32.

Koncem března jsem se v brněnském sboru zúčastnila semináře s názvem „Učitelské poslání církve“. Mnohému jsme se tam mohli naučit. Také praktické ukázky a společenství křesťanů bylo velkým požehnáním pro službu, kterou konáme.

Semináře vedl Jason Morrison a David Boyd s celým týmem. Přinesli nápady pro službu dětem, dorostu, mládeži a dalším lidem byly inspirací, novým povzbuzením a nadšením i ujištěním, že práce, kterou konáme v Pánu, není marná.

Probírali jsme základy učednictví, vztah k Pánu, morálku a různé metody práce. Učili jsme se, jak má vypadat vyučování přizpůsobené podmínkám, které ve sborech máme. David Boyd bývalý národní vedoucí odboru služby dětem (AoG USA) a dnes národní vedoucí služby BGMC (Výzva k misii pro chlapce a děvčata.) byl hlavním hostem semináře. S celým týmem nám ukazovali, jak zapojit děti do služby a

jak je zaujmout. Byli jsme vtaženi do různých příběhů a biblických vyprávění.

V praktických ukázkách a nápadech nás inspirovali, jak jednoduše něco vyrobit a tak udržet pozornost dětí. Bylo by toho mnoho co psát, ale to už nechám na připravované setkání týmu pracovníků s dětmi.

Ilona F.

Soutěž „O POKLAD KRÁLE KRÁLŮ“ 2014

Do Frýdku Místku jsme se sjeli všichni soutěžící z okolních sborů v sobotu 12. dubna. Od rána jsme měli bohatý program plný různých soutěží, písniček, her i venkovního putování „Apoštola Pavla“. Krásné počasí a sluníčko nás zahřívá - lo vždy, když jsme vyběhli z „Úkrytu“, kde se soutěž konala.

O přestávkách jsme společně posilili těla guláškem a jinými dobrotami, které připravil frýdecký sbor. Jako v minulých letech byl celý program „vymakaný“ a perfektně do detailů připravený. Za to jsme velmi vděční Monice Křístkové a celému týmu, který pomáhal.

Nás z Karviné bylo letos málo, jelikož mnozí zůstali ve sboru na „tažení Exit Tour“. Magdalenka Michalková, Lukáš Kozel a Matouš Gembický si tuto soutěž nenechali ujít.

Pavel Kožina nás vzal autem, tak jsme nemuseli hlídat čas a mohli jsme si vychutnávat celý program. Děti se zápletem soutěžily a hrály hry. Za to byly odměněny sladkostmi.

Všichni dostali na památku trička s potiskem soutěže a radostně jsme se pak vraceli do svých domovů.

Ilona F.

Pobyt pro nezadané

Chtěla bych Vás informovat o akci, která se uskutečnila ve dnech 25. 4. – 27. 4. 2014. Vše zorganizovali pastoři František Flek z AC Kolín a Lumír Folvarčný, kterým tato věc ležela na srdci.

Pobyt se uskutečnil v Domašově nad Bystřicí v chatě, která je skautskou základnou. Chata je prostorná, čistá a nachází se v nádherném prostředí. Sešlo se 32 nezadaných, z toho 16 žen a 16 mužů ve věku 25 a 51 let z celé ČR.

Program byl velmi bohatý. Sdíleli jsme se ve skupinkách, během přípravy snídaně, obědu, večeře, mytí nádobí, u společenských her, na túře za poznáním okolí a u táboráku. Slovem Božím nás vedli již zmínění pastoři a biskup Martin Moldan. Probírala se témata jako například: Kam v životě směřujeme, Kým jsme v Kristu, Kdo jsem já, Nalezen v Kristu. Jedna z věcí, která mě povzbudila, se týkala Chany. Neboť kdyby jen mohla vědět, že bude mít slavného syna (proroka), tak by její život byl podstatněji radostnější. Její příběh nám může pro náš život říct, že Bůh pro nás má vždy něco lepšího a my na to můžeme radostně očekávat.

Ve všech aspektech víkendu se nás neuvěřitelně držela Boží přítomnost. Tuto akci vřele doporučuji.

Katarína Kostková

Ráda poslouchám kázání, vyprávění a zážitky z misijních výjezdů, jak Bůh mocným způsobem projevuje svoji neomezenou moc a činí zázraky. Ve čtvrtek jsem si nenechala ujít večerní shromáždění s misionářem Perem z Dánska. Jezdí do zemí, kde je velký hlad po Bohu a ještě mnoho lidí neslyšelo evangelium. Nevím, jak dlouho už trvá jeho misijní služba, ale bylo znát, že to není žádný nováček. Chtěla bych napsat alespoň pár myšlenek, které mě povzbudily. Bůh je Bohem živým, mocným a neměnným.

A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec. Matouš 24:14

Bratr Per hovořil, že pronásledování je těžší, než kdykoli jindy. Ježíšův návrat se blíží. Jak blízko jsme příchodu Páně? Tak produktivní evangelizační večery nikdy nebyly, jako jsou teď. Lidé v Mali mají otevřené srdce. Za pět dní byly založeny tři sbory. Pořád přicházejí noví a noví lidé, kteří chtějí patřit Kristu.

V Kolumbii jsou dva sbory, které mají milión členů. V Nigerii je obrovské probuzení. V médiích slyšíme jen zlé zprávy, ale i přes všechny ty těžkosti je tam obrovské probuzení. Také v Nigerii mají největší sborovou budovu (1,5 km dlouhá i široká), aby mohli mít spolu obecnství. Když mají milión členů, potřebují 40 000 poradců, aby mohli vykonat sbírku. Všude roste Boží probuzení.

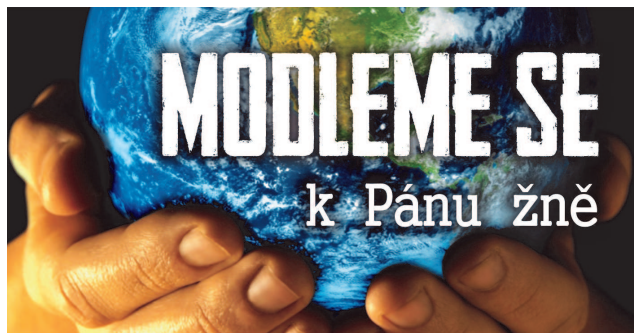
V El Salvador bylo před 20-30 léty velmi těžko. Dnes je tam ve sboru 300 000 členů. Ve městě mají pod sebou celou autobusovou dopravu. Všechny autobusy jedou směrem do církve. Budovu mají obrovskou, jako továrnu. Chvála Pánu za Jeho dílo. Aby mohli uskutečnit konferenci křesťanů, museli pronajmout tři obrovské stadiony ve městě, aby se všichni mohli zúčastnit. Řečník byl převážen helikoptérou mezi stadiony, aby na kázáních mohl být včas.

Když slyšíme, jaké obrovské probuzení mají v chudých afrických zemích, možná přemýšlíme, jak jim můžeme pomoci. Jak se zapojit do tak obrovské misijní práce. Jeden jejich sbor má více věřících, než je křesťanů v celém Dánsku.

V Etiopii bylo na začátku obrovské pronásledování. Před dvaceti lety padl komunismus a křesťanství začalo růst. V Addis Abebě na náměstí bylo shromážděno 120 000 věřících. Starší muž plakal radostí, když viděl tolik křesťanů. Vzpomínal, že před léty na tomto náměstí policie zastřelila 14 mladých mužů, kteří klečeli na kolenu a nezapřeli Krista. Tenkrát pastor (starší muž) křičel k Ježíši, ať to není zbytečná oběť. Nyní viděl největší shromáždění, kde lidé přijímali Krista do svých životů. Na velkých shromážděních většina příchozích lidí přichází ke Kristu. Bůh dělá obrovské zázraky, nemocní od narození jsou uzdraveni – hluchí slyší, slepí vidí, nádory mizí.

Bratr Per pracuje mezi čtyřiceti národy, někdy se vrací i několikrát. Bangladéš je islámskou zemí, kde je málo křesťanů. Misionáři, kteří tam roky bydlí, nemohli pochopit, že nyní šlo veřejně pozvat lidi na obrovské shromáždění. Kolem 90% lidí, kteří přijdou na evangelizační shromáždění, utíkají dopředu na výzvu k přijetí Krista. Je obrovský hlad po Božím slově. Jsou zakládány mnohé sbory tam, kde byla obrovská tma. Přichází tam světlo Ježíše Krista. V roce 2010, když pastor kázal, modlil se za nemocné a měl nutkání se pomodlit i za neplodné ženy. Po roce se vrátil do Bangladéše a místní pastor mu vyprávěl o ženách (bylo jich 23), které nemohly mít děti. Prošly operacemi a některé dokonce neměly ani potřebné orgány, aby mohly otěhotnět. Všem se narodila zdravá miminka. Byl to pro ně tak obrovský zázrak, že jejich široké příbuzenstvo se obrátilo ke Kristu. Křesťanský Bůh dělá zázraky, je mocný, je živý a to se neslo zemí. Lidé přijíždějí zdaleka a přijímali Pána.

My všichni se potřebujeme zapojit do misie, můžeme se modlit, pomoci finančně, povzbuzením a možná i nás Pán pošle někde na misi do světa.

1. Pronásledování křesťanů v Mali

Saharská země Mali prochází mnoha změnami. V současné době k pronásledování křesťanů nedochází ani tak ze strany malijské vlády, ta je místy dokonce evangeliu pozitivně nakloněna. Útlak věřících probíhá ve většině ze strany radikálních muslimů formou zastrašování a teroristických útoků. Jako církev máme možnost být zapojeni do evangelizačních kampaní v této zemi, kde Bůh činí velké věci.

Modleme se:

- odvahy pro křesťany jít a zakládat nové sbory,
- vedení a ochranu pro evangelizační kampaně,
- čas milosti pro tuto zemi a pokračující probuzení.

2. Nezasažený národ Tigrejů v severní Eritreji

Velká část Afričanů vidí křesťanství jako export evropského kolonialismu. V prvních staletích měla vliv na šíření křesťanství v Africe církev ze středomoří. Tigrejci konvertovali ke křesťanství dřív, než měla tato možnost větší část Evropy. V současné době jsou však Tigrejci považováni za nezasažený národ z důvodu převládajícího islámu. 95% tohoto etnika jsou praktikující muslimové a jen 0,09% se hlásí ke křesťanství.

Modleme se:

- ať Pán žně vyšle své dělníky,
- za otevřené dveře pro evangelium navzdory hrozbám a pronásledování ze strany islámu,
- žehnejme a modleme se za tento národ.

3. Prosme Pána žně za vzdělávání v oblasti misie

Modleme se:

- zapojení do projektu „Tentmakers“- misie skrze profese v oblastech jako je např. lékařství, stavebnictví, obchod, vzdělávání aj.,
- za připravovaný kurz „Kairos“,
- vzdělávání a rekrutace misionářů.

EXIT Tour 2014 Karviná

Dne 10. 4. 2014 začal v Karviné plánovaný Exit Tour. Předcházely tomu nejen den předem modlitby, ale o týden dříve i „Exit Trénink“. Tam se tým vedoucích snažil lidi z naší mládeže a „Fusionu“ (ze sboru CB) motivovat* a připravit na rozhovory s lidmi o Bohu. Učili jsme se zvěstovat evangelium lidem a kamarádům ze škol. První den Exitu, totiž ve čtvrtek, bylo v plánu karvinské Gymnázium.

Hlavním lákadlem byla americká rocková skupina Divine Attraction. Po přivítání si, kromě ochutnávek jejich písní a diskusních skupinek, mohli jít školáci poslechnout přednášky na různá témata. Řečníci byli R. Povala, T. Řehák, manželé Graumannovi a další. Podobný scénář měl i další den na Střední zdravotnické škole. Ve čtvrtek to však na gymnáziu neskončilo.

Po čtvrté hodině začala u nás ve sboru „Exit Párty“, kde o sobě mohla skupina D. A. říci více, a kde také byla možnost zahrát si nějaké hry. V pátek večer byl odehrán očekávaný koncert D. A. v klubu Harlekýn. Pozvání přijalo kolem 200 lidí. Členové skupiny mohly vydávat svědectví přímo na pódiu, a řekli i to, že jejich písně jsou o tom, jaký mají život s Ježíšem. P

ovzdušné bylo jistě i to, že na ankety, které se tam rozdaly, odpovídalo mnoho lidí se zájmem vědět více o Bohu. V sobotu v druhou hodinu odpolední se ještě odehrála „After Párty“, kde se lidé mohli s Američany rozloučit, jelikož „túra“ Exit Touru pokračovala do dalšího města, do dalších škol. Na řadě byl blízký Havířov.

Měl jsem možnost podívat se na koncert, který se tam uskutečnil ve středu. Na první pohled musím říct, že v Havířově přišlo daleko více lidí. Podle všeho tam přijeli i lidé z Karviné a dalších okolních měst. Jakoby se to rozkřiklo po okolí – kéž by se tak rozkřiklo i evangelium. Pro mne bylo zajímavé sledovat lidi, které znám z gymnázia (i když sám už jistou dobu nestuduji), a jsem rád, že slyšeli evangelium.

Kéž by se mohla zvětšit jejich touha přijít na Alfa kurzy pro mladé, kterými pokračujeme v těchto dnech dál. Jsou určeny (nejen) pro ty, jež tato akce oslovila.

Jaromír Vaněk

Svědectví Exit TOUR

Na EXIT TOURU jsem byl velmi povzbuzen tím, že docela dost lidí má zájem něco vědět o Bohu, také svědectvími od ostatních členů týmu, přesto, že jsem sám neměl mnoho rozhovorů o Bohu. Ale jedna důležitá věc by se našla, opět vzhledem k okolnostem jsem si uvědomil, jak je důležité mít opravdový vztah s Bohem a bez Něj to je jen honba za větrem.

Jirka

Všem oslavencům
přejeme mnoho
Božího požehnání

6. 5. 1998 Balog
Marek

9. 5. 1996 Vagunda
Adrian

19. 5. 2002 Koziel
Lukáš

23. 5. 2008 Balog
Lukáš

8. 5. 1962 Meisner
Tomáš

10. 5. 1960 Ochodek
Lech

15. 5. 1993 Kostková
Pavla

16. 5. 1992 Folvarčná
Iveta

16. 5. 1943 Řežábek
Jan

28. 5. 1988 Vaněk
Jaromír

30. 5. 1941 Suraničová
Irena

Ty mně, Hospodine,
neodepřeš svoje slitování.
Kéž mě stále opatruje
tvoje milosrdenství
a věrnost.

Žalm 40:12

Služebné VŮDCOVSTVÍ

řečník
Thomas Halzenberg

9./10. května
dvoudenní seminář **2014**

**Apoštolská církev
sbor Havířov**

Selská 29/394, 73601
Havířov - Bludovice

Je pastorem letničního svazu BFP v Německu. Pracoval 14 let jako misionář v Brazílii a Mosambiku. Thomas má 46 let a s manželkou Rút mají dvě děti.

Pod oblakem

Ludmila Hallerová

Vsetínská rodačka (1928) známá jako misijní babička se ohlíží za svým životem, poznamenaný komunistickým omezením, přičemž však hlasitě svědčí o Boží péči a že Bohu lze sloužit za každých okolností.

Dostupná ve sborovém prodeji knih.

DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SBORŮ AC

Ježíš takový,
jaký skutečně je

12.7. - 19.7. 2014

**Termín přihlášení
a složení zálohy 20.6.**
je nejpozději do: **2014**

Hotel
DLOUHÉ STRÁNĚ
Kouty nad Desnou

INFORMACÍ NA: http://www.ac-aog.cz/wordpress_new/duchovni-soustredeni-2014

adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny,
Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6
tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz
web: www.ackarvina.cz
BS: 105 101 764 / 0300

Pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karviné.
SBN vychází pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma.

číslo 05, ročník 21

Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SBN: 28. 05. 2014